

Biuletyn PZPM Środowisko i Technika

NR 4/2011

Sierpień 2011

Polski Związek Przemysłu
Motoryzacyjnego

Przyjazna
motoryzacja

Projekt realizowany przez
Polski Związek
Przemysłu Motoryzacyjnego

Spis treści

1. Zmiany w prawie	3
• Wejście w życie zmiany ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw	
• Wejście w życie zmiany ustawy o odpadach w zakresie sankcji za niedopełnienie określonych w ustawie obowiązków	
• Zmiana ustawy o bateriach i akumulatorach	
• Projekt zmiany ustawy o ocenach oddziaływania na środowisko	
• Zmiana ustawy prawo o ruchu drogowym	
• Projekt nowej ustawy o odpadach – omówienie wybranych zmian	
2. Stanowiska i interpretacji organów administracji	19
• Stanowisko Transportowego Dozoru Technicznego w sprawie zbiorników LPG montowanych w fabrycznie nowych samochodach	
3. Rynek motoryzacyjny.....	23
• Rejestracje nowych i używanych pojazdów osobowych i dostawczych od stycznia do sierpnia 2011 r.	
4. Raport branży motoryzacyjnej 2011.....	25

Zmiany w prawie

1. Wejście w życie zmiany ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw

10 sierpnia 2011 r. weszła w życie ustawa z dnia 27 maja 2011 r. o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 153, poz. 902). Celem nowelizacji jest wdrożenie części postanowień dyrektywy 2009/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2009 r. (Dz. Urz. UE L 140 z 05.06.2009, str. 88).

Ustawa wprowadza zmianę definicji paliw i biopaliw ciekłych w zakresie dopuszczalnego poziomu biokomponentów w oleju napędowym z dotychczasowych 5 % do 7 % (tzw. paliwo B7). Jednocześnie przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu paliw ciekłych na stacjach paliwowych są zobowiązani do zamieszczania czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w oferowanych paliwach. Kontrolę realizacji tego obowiązku będzie prowadziła Inspekcja Handlowa.

Projekt wprowadza również zmiany m.in. w zakresie obliczania minimalnego udziału biokomponentów i innych paliw odnawialnych w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych sprzedawanych, zbywanych w innej formie lub zużywanych przez niego na potrzeby własne oraz w zakresie sprawozdawczości (art. 23, 30a i 30b ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz.U. z 2006 r. Nr 169, poz. 1199, z późn zm.)).

2. Wejście w życie zmiany ustawy o odpadach w zakresie sankcji za niedopełnienie określonych w ustawie obowiązków

20 lipca 2011 r. weszła w życie ustawa z dnia 28 kwietnia 2011 r. o zmianie ustawy o odpadach (Dz. U. Nr 138, poz. 809).

Celem nowelizacji jest doprecyzowanie przepisów określających sankcje za niedopełnienie obowiązku prowadzenia ewidencji odpadów oraz sporządzania zbiorczego zestawienia danych o rodzajach i ilości odpadów, o sposobach gospodarowania nimi oraz o instalacjach i urządzeniach służących do odzysku i unieszkodliwiania tych odpadów.

Dodano przepis stanowiący, że podmiot zobowiązany, niewykonujący obowiązku prowadzenia ewidencji odpadów lub wykonujący go niezgodnie ze stanem rzeczywistym, podlega karze grzywny.

Zmieniono także zasady wymierzania kary pieniężnej posiadaczowi odpadów nieprzekazującemu, wbrew obowiązkowi określonemu w ustawie, zbiorczego zestawienia danych. Podmiot ten podlega karze pieniężnej w wysokości 500 zł. W decyzji o jej wymierzeniu określa się termin przekazania zbiorczego zestawienia danych (nie krótszy niż 14 dni). W przypadku gdy podmiot nie zastosuje się do tej decyzji i nie przekaże zestawienia w określonym terminie, poniesie karę pieniężną w wysokości 2 000 zł. Karę tę można wymierzać wielokrotnie, nie może jednak przekroczyć 10 000 zł za dany rok kalendarzowy.

Zmiany w prawie

3. Projekt zmiany ustawy o bateriach i akumulatorach

Do Sejmu trafił poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o bateriach i akumulatorach. W dniu 13 lipca 2011 r. projekt został skierowany do Komisji Gospodarki oraz Komisji Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa. Obecnie trudno jest przewidzieć, czy zmiana zostanie uchwalona podczas bieżącej kadencji parlamentu.

Projekt przewiduje nowelizację art. 63 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz.U z 2009 r. Nr 79, poz. 666). W obecnie obowiązującym brzmieniu przepis nakłada obowiązek przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów samochodowych kwasowo – ołowiowych oraz zużytych baterii i akumulatorów przemysłowych kwasowo – ołowiowych wyłącznie w zakładzie przetwarzania prowadzącym również recykling ołowiu i jego związków oraz tworzyw sztucznych.

Projekt zakłada zmianę tego przepisu w ten sposób, aby ww. baterie i akumulatory mogły być przetwarzane w zakładach przetwarzania, które zapewniają co najmniej przekazanie powstałych w wyniku przetwarzania frakcji zawierających ołów i jego związki oraz frakcji tworzyw sztucznych odpowiednio najbliższym posiadaczom odpadów prowadzącym recykling ołowiu i jego związków lub recykling tworzyw sztucznych.

Projekt wraz z uzasadnieniem jest dostępny na stronie internetowej Sejmu:

<http://orka.sejm.gov.pl/proc6.nsf/opisy/4417.htm>

4. Projekt zmiany ustawy o ocenach oddziaływania na środowisko

Ministerstwo Środowisko opublikowało na swojej stronie internetowej projekt założeń do projektu ustawy o zmianie ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw („ustawa o OOS”).

Najważniejsze zmiany dotyczące inwestorów realizujących przedsięwzięcia podlegające postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania na środowisko obejmują:

- Rozszerzenie informacji przekazywanych w karcie informacyjnej przedsięwzięcia - pkt. II.1.1
- Konieczność uwzględniania oddziaływań skumulowanych z planowanymi i istniejącymi przedsięwzięciami – pkt. II.1.34 i 35
- Regulacja odnosząca się do przypadku, gdy inwestor nie przedłoży raportu o oddziaływaniu na środowisko/obszar Natura 2000 – pkt. II.1.38, 48, 69, 70
- Nadanie charakteru wiążącego opinii regionalnego dyrektora ochrony środowiska stwierdzającej konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko ze względu na Naturę 2000 – pkt. II.1.41
- Wprowadzenie obowiązku dołączania załącznika graficznego z zaznaczonym obszarem oddziaływania inwestycji – pkt. II.1.42 i 51
- Uzupełnienie zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko o obowiązek składania podpisu przez autora raportu – pkt. II.1.44.
- Rozszerzenie zakresu przedmiotowego raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko poprzez włączenie do oceny pozostałych form ochrony przyrody, jak również korytarzy ekologicznych, chronionych na mocy ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody – pkt. II.1.45

Zmiany w prawie

- Nałożenie obowiązku dokonania przez stronę tłumaczenia tej części raportu, umożliwiającej państwu, na którego terytorium realizacja przedsięwzięcia może oddziaływać, ocenę transgranicznego oddziaływania na środowisko - pkt II.1.46, 81, 82.
- Wprowadzenie obowiązku załączania 3 egzemplarzy raportu i karty informacyjnej przedsięwzięcia zapisanych na nośnikach informatycznych i 3 wersji papierowych – pkt II.1.52.
- Zmiana w zakresie przesłanek ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko – pkt. II. 1.55,59,60,61
- Regulacja w zakresie dopuszczalności nałożenia warunków w decyzji wydawanej bez przeprowadzania oceny oddziaływania na środowisko – pkt. II.1.62.
- Obowiązek wskazywania w odwołaniu okoliczności lub załączenia dokumentów, które będą wskazywały na posiadanie interesu prawnego w postępowaniu – pkt II.1.64.
- Wprowadzenie w ustawie o OOS podstaw do przeprowadzenia postępowania egzekucyjnego postanowień warunków zawartych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach – pkt. II. 1.65.
- Wskazanie organu, któremu będzie przedstawiana analiza porealizacyjna i wyniki monitoringu – pkt. II.1.67.
- Zmiana w zakresie etapu przeprowadzenia oceny oddziaływania na obszar Natura 2000 - pkt II.1.72.
- Określenie kręgu stron w postępowaniu o oddziaływanie na obszar Natura 2000 – pkt. II.1.78.
- Postępowanie po otrzymaniu wyników monitoringu i analizy porealizacyjnej – pkt. II.1.80.
- Regulacja odpłatności za tłumaczenie dokumentów - II.1.85, 86
- Wprowadzenie regulacji tworzącej możliwość otrzymania tytułu w zakresie przygotowywania dokumentacji środowiskowej – pkt. II.1.96.
- Zmiany w zakresie sposobu liczenia terminu na wniesienie sprzeciwu – pkt. II.1.97.

Projekt założeń zawiera przepisy przejściowe (II.1.99) zgodnie z którymi ustawa co do zasady nie będzie miała zastosowania do postępowań wszczętych i niezakończonych wydaniem decyzji ostatecznej przed jej wejściem w życie.

Projekt dostępny jest na tronie internetowej Ministerstwa Środowiska:

http://www.mos.gov.pl/artypul/4135_konsultacje_spoleczne/15707_projekt_zalozen_wyslany_do_konsultacji_spolecznych.html

5. Zmiana ustawy prawo o ruchu drogowym

Zgodnie z zaleceniem komitetu stałego Rady Ministrów z dnia 30 czerwca br., prace nad projektem ustawy o dopuszczeniu pojazdów do ruchu drogowego (opisanym w Biuletynie PZPM Środowisko i Technika Nr 3/2011) zostały wstrzymane, natomiast propozycje przepisów wdrażających do polskiego porządku prawnego treść Dyrektywy 2007/46/WE zostały wyodrębnione i zawarte w projekcie ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Projekt znajduje się na stronie Ministerstwa Środowiska:

http://bip.mi.gov.pl/pl/bip/projekty_aktow_prawnych/projekty_ustaw/ustawy_transport_drogowy/pr_oj_ust_prow_r_drog_14_07

Zmiany w Prawie

6. Projekt nowej ustawy o odpadach – omówienie wybranych zmian

W ramach trwających prac legislacyjnych nad transpozycją dyrektywy 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy (Dz. Urz. WE L 312 z 22.11.2008, str. 3), zwanej dalej „dyrektywą odpadową” w Ministerstwo Środowiska opracowało projekt ustawy o odpadach, który zastąpi dotychczasową ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach. Projekt znajduje się już na ostatnim etapie rządowego procesu legislacyjnego i w niedługim czasie może trafić do Sejmu. Poniżej znajdują Państwo omówienie wybranych postanowień tego projektu (polecamy zwrócenie szczególnej uwagi na przepisy przejściowe, dostosowujące i końcowe, które precyzują m.in. kwestie związane z okresami obowiązywania decyzji administracyjnych w zakresie gospodarki odpadami wydanych na podstawie obowiązującej ustawy o odpadach).

Projekt jest dostępny na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska:

http://www.mos.gov.pl/artykul/4136_staly_komitet_rady_ministrow/15753_projekt_ustawy_wyslany_na_staly_komitet_rady_ministrow.html

Znaczna część przyjętych w projekcie ustawy rozwiązań stanowi powielenie dotychczas obowiązujących przepisów. Jednakże ze względu na stosunkowo dużą liczbę koniecznych do wprowadzenia nowych rozwiązań, na etapie założeń do projektu Ministerstwo Środowiska postanowiło, że zdecydowanie czytelniejsze będzie przygotowanie w całości nowego aktu normatywnego niż dokonywanie kolejnej nowelizacji ustawy o odpadach. W związku z tym, przedmiotowy projekt uchyla dotychczas obowiązującą ustawę.

W stosunku do obowiązujących przepisów zakres przedmiotowy ustawy został rozszerzony. Wynika to z przepisów dyrektywy odpadowej, która poprzez wprowadzenie nowych instrumentów prawnych, a w szczególności przepisów dotyczących produktów ubocznych oraz substancji lub przedmiotów, które utraciły status odpadów, obejmuje swoimi postanowieniami zagadnienia związane nie tylko z odpadami. Istotną zmianą w stosunku do obowiązujących przepisów jest wyłączenie spod przepisów ustawy:

1. gruntu, w tym niewydobytej zanieczyszczonej gleby i budynków trwale związanych z gruntem;
2. niezanieczyszczonej gleby i innych materiałów występujących w stanie naturalnym wydobytych w trakcie prac budowlanych, jeżeli jest pewne, że materiał ten zostanie wykorzystany do celów budowlanych w stanie naturalnym w miejscu, w którym został wydobyty.

Nowe definicje

Nowa ustawa wprowadza również szereg nowych lub zmienionych definicji. Na szczególną uwagę zasługuje kilka definicji. Należy do nich „gospodarowanie odpadami”, przez które rozumie się zbieranie, transport, przetwarzanie, łącznie z nadzorem nad tego rodzaju działaniami, jak również późniejsze postępowanie z miejscami unieszkodliwiania odpadów, oraz działania wykonywane w charakterze sprzedawcy odpadów lub pośrednika w obrocie odpadami. Zakres przedmiotowy tej definicji zatem został znacząco poszerzony. W przypadku nowej definicji „ponownego użycia” należy zaznaczyć, że służy ona przede wszystkim możliwości odróżnienia działań polegających na gospodarowaniu odpadami od gospodarowania substancjami lub przedmiotami, które jeszcze statusu odpadów nie posiadają.

Zmiany w Prawie

Natomiast „przygotowanie do ponownego użycia” stanowi swoiste rozszerzenie dotychczas obowiązującej definicji odzysku. Zakres przedmiotowy tej definicji jest niepowiązany ze wspomnianą definicją ponownego użycia. Przygotowanie do ponownego użycia zostało uznane za proces odzysku, który stanowi określone działanie dotyczące odpadów, które prowadzi do ponownego wykorzystania produktów lub ich części składowych. Charakterystyczne jest to, że to działanie nie musi stanowić czynności przetwarzania odpadów polegającej na zmianie charakteru lub właściwości odpadów (mogą być to działania sprawdzające przydatność przedmiotu lub substancji do ponownego wykorzystania).

Poszerzeniu uległ również zakres definicji „posiadacza odpadów”, poprzez uwzględnienie transportującego odpady. Do całkowicie nowych definicji należą definicje „pośrednika w obrocie odpadami” oraz „sprzedawcy odpadów”. Stosownie do postanowień dyrektywy ramowej są to podmioty, które zajmują się odpowiednio albo organizacją przetwarzania odpadów w imieniu innych podmiotów albo podmioty, które w ramach prowadzonej działalności nabywają lub zbywają odpady we własnym imieniu. W projekcie ustawy określono kryteria uznawania przedmiotów lub substancji za produkty uboczne zgodnie z art. 5 dyrektywy odpadowej. Za produkt uboczny może być uznana substancja lub przedmiot, powstające w wyniku procesu produkcyjnego, którego podstawowym celem nie jest ich produkowanie, wyłącznie jeżeli łącznie spełnione będą określone w art. 10 projektu warunki (dalsze wykorzystywanie przedmiotu lub substancji jest pewne; przedmiot lub substancja mogą być wykorzystywane bezpośrednio bez dalszego przetwarzania, innego niż normalna praktyka przemysłowa; dany przedmiot lub substancja są produkowane jako integralna część procesu produkcyjnego; dana substancja lub przedmiot spełniają wszystkie istotne wymagania w zakresie produktu ochrony środowiska oraz życia i zdrowia ludzi). Uznanie substancji lub przedmiotu za produkt uboczny będzie dokonywane w drodze zgłoszenia marszałkowi województwa. O ile produkt uboczny może powstać wyłącznie jako pozostałość procesu produkcyjnego to jego wykorzystanie jest możliwe zarówno w procesach produkcyjnych jak i w innych procesach.

Klasyfikacja odpadów

W projekcie ustawy o odpadach zostały wskazane zasady dokonywania klasyfikacji odpadów. Analogicznie do rozwiązań funkcjonujących na mocy obowiązującej ustawy o odpadach, zostało zamieszczone upoważnienie dla ministra właściwego do spraw środowiska do wydania rozporządzenia zawierającego katalog odpadów. Istotnym nowym elementem jest zakaz zmiany klasyfikacji odpadów niebezpiecznych na odpady inne niż niebezpieczne przez ich rozcieńczanie lub mieszanie ze sobą lub z innymi odpadami, substancjami lub materiałami prowadzące do obniżenia początkowego stężenia substancji niebezpiecznych do poziomu niższego niż poziom określający odpad jako niebezpieczny. Przepisy projektowanej ustawy określają, że zmiana klasyfikacji odpadów niebezpiecznych na odpady inne niż niebezpieczne jest możliwa, jeżeli posiadacz odpadów wykáže, że nie posiadają one właściwości odpadów niebezpiecznych. Szczegółowe warunki uznania odpadów niebezpiecznych za odpady inne niż niebezpieczne zostaną określone w akcie wykonawczym, co jest powieleniem obecnie funkcjonującego rozwiązania. Nowymi przepisami w procedurze zmiany klasyfikacji odpadów niebezpiecznych na inne niż niebezpieczne, są przepisy stanowiące, że posiadacz odpadów jest obowiązany do przedłożenia marszałkowi województwa, właściwemu odpowiednio ze względu na miejsce wytwarzania lub gospodarowania odpadami, zgłoszenia zmiany klasyfikacji odpadów. Marszałek województwa w przypadku spełnienia przesłanek do zmiany klasyfikacji odpadów niebezpiecznych na inne niż niebezpieczne wydaje decyzję zatwierdzającą zmianę klasyfikacji, a w przypadku niespełnienia ww. przesłanek wydaje decyzję o wyrażeniu sprzeciwu.

Zmiany w Prawie

Sposoby postępowania z odpadami

Projekt ustawy określa hierarchię sposobów postępowania z odpadami, która w odniesieniu do hierarchii wynikającej z obowiązującej ustawy o odpadach została poszerzona o proces przygotowania do ponownego użycia, jako działanie mające pierwszeństwo przed procesami recyklingu.

Jednocześnie organy administracji publicznej, w zakresie swojej właściwości, będą obowiązane do wspierania ponownego użycia i przygotowania do ponownego użycia odpadów, w szczególności w planach gospodarki odpadami i działaniach legislacyjnych oraz poprzez zachęty ekonomiczne. Jednostki sektora finansów publicznych będą zobowiązane stosować ponowne użycie i przygotowanie do ponownego użycia odpadów jako kryterium przy udzielaniu zamówień publicznych, o ile będzie to możliwe.

Nowym rozwiązaniem w zakresie transportu odpadów jest zaprojektowane upoważnienie do wydania przez ministra właściwego do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu rozporządzenia, w którym mogą być określone szczegółowe wymagania dla transportu odpadów, w tym dla środków transportu i sposobu transportowania. Wprowadzenie tego przepisu wynika z rezygnacji w projektowanych przepisach z obowiązku uzyskania zezwolenia na transport odpadów.

Nowym rozwiązaniem jest również przyznanie ministrowi właściwemu do spraw środowiska możliwości określenia szczegółowych wymagań dla magazynowania odpadów. Jest to skutkiem rezygnacji w projektowanych przepisach z obowiązku uzyskiwania zezwoleń na zbieranie odpadów (tzn. na gromadzenie odpadów przed ich transportem do miejsc przetwarzania, w tym wstępne sortowanie polegające na takim sortowaniu, które nie prowadzi do zasadniczej zmiany charakteru i składu odpadów i nie powoduje zmiany klasyfikacji odpadów oraz tymczasowe magazynowanie odpadów).

Ustawodawca zdecydował się usunąć z załącznika do projektowanej ustawy procesy odzysku R14 i R15. Jednocześnie projekt wprowadza możliwość przetwarzania niektórych rodzajów odpadów poza instalacjami i urządzeniami w procesach R3, R5, R10, R11 i R12, co zostanie, tak jak ma to miejsce w obowiązujących przepisach, określone w aktach wykonawczych. Należy przy tym zwrócić uwagę, że procesy R3, R5, R11 i R12 będą dotyczyły odpowiednio odpadów wymienionych obecnie w załączniku do rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie odzysku odpadów poza instalacjami i urządzeniami (Dz. U. Nr 49, poz. 356), które zgodnie z obowiązującymi przepisami mogą być poddane odzyskowi poza instalacjami i urządzeniami w procesach R14 i R15. Jest to związane z rezygnacją w projekcie ustawy z posługiwania się procesami odzysku R14 i R15.

Zmianie uległy również przepisy dotyczące kwalifikacji procesu termicznego przekształcania, do procesu odzysku R1 lub procesu D10. Proces termicznego przekształcania odpadów kwalifikuje się do kategorii odzysku lub unieszkodliwienia odpadów. Kwalifikacja ta jest uzależniona od rodzaju spalanych odpadów oraz wykorzystywania energii powstałej w wyniku prowadzenia procesu termicznego przekształcania odpadów poza procesem termicznego przekształcania odpadów. Zakwalifikowanie tego procesu do odzysku R1 może nastąpić tylko w przypadku, gdy jest on efektywny energetycznie, zgodnie z wymaganiami zawartymi w załączniku nr 1 do projektowanej ustawy.

Zmiany w Prawie

Decyzje w zakresie gospodarki odpadami

Projekt ustawy przewiduje istnienie następujących decyzji dotyczących wytwarzania lub gospodarowania odpadami:

1. pozwolenia na wytwarzanie odpadów lub pozwolenia zintegrowanego;
2. zezwolenia na przetwarzanie odpadów;
3. zezwolenia na zbieranie odpadów.

Niniejszy projekt przenosi wszystkie przepisy dotyczące pozwolenia na wytwarzanie odpadów z ustawy o odpadach do ustawy prawo ochrony środowiska. W związku z tym w ustawie prawo ochrony środowiska znajdują się przepisy określające wymagania w stosunku do wniosku o wydanie pozwolenia, a odnośnie samego pozwolenia.

Zezwolenie na przetwarzanie odpadów, zgodnie z nową terminologią wprowadzoną w słowniczku projektu ustawy będzie obejmowało działalność polegającą na odzysku lub unieszkodliwianiu odpadów. Z kolei zezwolenie na zbieranie odpadów będzie obejmowało zezwolenie na gromadzenie odpadów przed ich transportem do miejsc przetwarzania, w tym wstępne sortowanie polegające na takim sortowaniu, które nie prowadzi do zasadniczej zmiany charakteru i składu odpadów i nie powoduje zmiany klasyfikacji odpadów oraz tymczasowe magazynowanie odpadów.

W projektowanej ustawie zrezygnowano z wymagań formalnoprawnych związanych z wytwarzaniem odpadów (obecnie jest wymagane uzyskanie decyzji zatwierdzającej program gospodarki odpadami niebezpiecznymi, decyzji zatwierdzającej program gospodarki odpadami lub złożenie informacji o wytwarzanych odpadach i o sposobach gospodarowania wytworzonymi odpadami).

Tak jak ma to miejsce w obowiązujących przepisach projekt ustawy utrzymuje możliwość uzyskania decyzji o charakterze łącznym – w przypadku jednoczesnego prowadzenia zbierania oraz przetwarzania odpadów – ale jedynie w sytuacji, w której wydający ją organ byłby jednocześnie właściwy do wydania zarówno zezwolenia na zbieranie odpadów jak i zezwolenia na przetwarzanie odpadów. Również w pozwoleniu na wytwarzanie odpadów będzie można uwzględnić zbieranie odpadów lub przetwarzanie odpadów, o ile wytwórca odpadów we wniosku o wydanie pozwolenia na wytwarzanie odpadów uwzględni odpowiednio wymagania przewidziane dla wniosku o wydanie zezwolenia na zbieranie odpadów lub przetwarzanie odpadów - wydanie takiego „rozszerzonego” pozwolenia na wytwarzanie odpadów będzie możliwe, jeżeli ten sam organ byłby jednocześnie właściwy do wydania danego pozwolenia na wytwarzanie odpadów oraz jednocześnie zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów. Celem wyeliminowania wątpliwości, co do możliwości np. zmiany czy cofnięcia pozwolenia na wytwarzanie odpadów tylko w części dotyczącej gospodarowania odpadami dodano przepis, zgodnie z którym pozwolenie na wytwarzanie odpadów uwzględniające zbieranie lub przetwarzanie odpadów jest jednocześnie odpowiednio zezwoleniem na zbieraniem odpadów lub zezwoleniem na przetwarzanie odpadów, co umożliwi stosowanie w tym przypadku również wszystkich przepisów odnoszących się do zezwoleń. Nowym przepisem jest przepis wskazujący, że do zezwoleń na zbieranie odpadów lub przetwarzanie odpadów nie stosuje się przepisu art. 11 ust. 9 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, który stanowi, że jeżeli organ nie rozpatrzy wniosku w terminie, uznaje się, że wydał rozstrzygnięcie zgodnie z wnioskiem przedsiębiorcy.

Zmiany w Prawie

Do projektowanej ustawy przeniesione zostały dotychczasowe rozwiązania dotyczące wymagań dla wniosków i zezwoleń na odzysk lub unieszkodliwianie odpadów, jako wymagania dla wniosków i zezwoleń na przetwarzanie odpadów, przy czym dodano wymóg określenia rodzajów i masy odpadów powstających w wyniku przetwarzania odpadów, czynności w zakresie monitorowania i kontroli, jakie mogą być niezbędne oraz zaleceń dotyczących zamknięcia obiektu i późniejszej ochrony, jakie mogą być niezbędne, a także w przypadku, gdy zezwolenie wydawane jest dla instalacji termicznego przekształcania odpadów – wymóg określania minimalnej i maksymalnej ilości odpadów niebezpiecznych, ich najniższą i najwyższą wartość kaloryczną oraz maksymalną zawartość zanieczyszczeń, w szczególności PCB, pentachlorofenolu (PCP), chloru, fluoru, siarki i metali ciężkich.

Dodatkowo, w odniesieniu do obowiązujących przepisów, wprowadzono obowiązek dołączania do wniosków o wydanie zezwolenia na przetwarzanie lub zezwolenia na zbieranie odpadów decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, jeżeli jest wymagana.

Projektowane przepisy określają również przypadki, w których nie ma obowiązku uzyskania zezwolenia (art. 45 projektu ustawy). Zwolnienia te mają zastosowanie do:

1. podmiotów prowadzących działalność inną niż działalność gospodarczą w zakresie gospodarowania odpadami, który zbiera odpady opakowaniowe i odpady w postaci zużytych odpadów konsumpcyjnych, w tym zbieranie leków i opakowań po lekach przez apteki, przyjmowanie zużytych artykułów konsumpcyjnych w sklepach, systemy zbierania w szkołach, placówkach oświatowo-wychowawczych, siedzibach urzędów i instytucji (tzw. nieprofesjonalna działalność w zakresie zbierania);
2. osób fizycznych i jednostek organizacyjnych niebędących przedsiębiorcami wykorzystujące odpady na własne potrzeby;
3. osób władających powierzchnią ziemi, na której są stosowane komunalne osady ściekowe w celach, o których mowa w przepisach dotyczących komunalnych osadów ściekowych;
4. podmiotów obowiązanych do uzyskania pozwolenia zintegrowanego;
5. posiadaczy odpadów prowadzących działalność w zakresie unieszkodliwiania odpadów przez ich składowanie na składowiskach podziemnych, którzy są obowiązani do uzyskania koncesji na prowadzenie takiej działalności;
6. posiadaczy odpadów obowiązanych do uzyskania decyzji zatwierdzającej program gospodarowania odpadami wydobywczymi lub zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
7. posiadaczy odpadów, który wytwarzane przez siebie odpady, niebędące odpadami niebezpiecznymi, unieszkodliwiają w miejscu ich wytworzenia zgodnie z wymaganiami określonymi w akcie wykonawczym;
8. posiadaczy odpadów, którzy poddają odzyskowi odpady zgodnie z wymaganiami określonymi w akcie wykonawczym;
9. władających nieruchomościami, którzy zbierają odpady komunalne, wytwarzane na terenie tych nieruchomości;
10. posiadaczy odpadów, którzy wytwarzane przez siebie odpady zbierają w miejscu ich wytworzenia.

Zmiany w Prawie

Rejestr podmiotów wprowadzających produkty, produkty w opakowaniach i gospodarujących odpadami

Projektowana ustawa przewiduje utworzenie rejestru podmiotów wprowadzających produkty, produkty w opakowaniach i gospodarujących odpadami. Podmiotami, które zostaną objęte obowiązkiem wpisu są:

1. z zakresu ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej oraz ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o opakowaniach i odpadach opakowaniowych:
 - a. producenci, importerzy, dokonujący wewnątrzwspólnotowego nabycia, eksporterzy i dokonujący wewnątrzwspólnotowej dostawy opakowań, a także eksporterzy i dokonujący wewnątrzwspólnotowej dostawy produktów w opakowaniach,
 - b. wprowadzający na terytorium kraju:
 - i. produkty w opakowaniach,
 - ii. opony,
 - iii. oleje samorowe,
 - c. prowadzący odzysk lub recykling odpadów opakowaniowych i użytkowych,
 - d. organizacje odzysku,
 - e. dokonujący eksportu odpadów opakowaniowych lub użytkowych oraz wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych lub użytkowych w celu poddania odzyskowi i recyklingowi;
2. z zakresu ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji:
 - a. wprowadzający pojazdy,
 - b. prowadzący punkt zbierania pojazdów,
 - c. prowadzący stację demontażu,
 - d. prowadzący strzępiarki;
3. z zakresu projektowanej ustawy o odpadach:
 - a. posiadacze odpadów prowadzący przetwarzanie odpadów zwolnieni z obowiązku uzyskania zezwolenia na przetwarzanie odpadów, z wyjątkiem osób fizycznych oraz jednostek organizacyjnych niebędących przedsiębiorcami wykorzystujących odpady na potrzeby własne oraz władających nieruchomością, na których są stosowane komunalne osady ściekowe, zwolnionych z uzyskania zezwolenia na przetwarzanie odpadów,
 - b. prowadzący transport odpadów,
 - c. sprzedawcy odpadów i pośrednicy w obrocie odpadami.

Dodatkowo, w celu ujednoczenia i połączenia wszystkich przepisów dotyczących funkcjonujących już rejestrów, rejestr ten będzie również stanowił kontynuację rejestrów, o których mowa w ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach oraz ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o użytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Ww. podmioty będą wpisywane do rejestru na wniosek, którego wzór zostanie określony w akcie wykonawczym ministra właściwego do spraw środowiska. Działalność w powyższym zakresie będzie mógł prowadzić wyłącznie podmiot wpisany do rejestru.

Zmiany w Prawie

W przypadku zmiany danych zawartych w rejestrze lub zmiany zakresu prowadzonej działalności wymagającej wpisu do rejestru, podmiot będzie obowiązany złożyć wniosek o zmianę wpisu do rejestru w terminie 30 dni od dnia, w którym nastąpiła zmiana. Natomiast w przypadku trwałego zakończenia działalności, podmiot będzie obowiązany złożyć, w terminie 14 dni od dnia trwałego zaprzestania wykonywania działalności, wniosek o wykreślenie z rejestru.

Ww. wnioski będą składane przez wypełnienie odpowiedniego formularza zamieszczonego na stronie internetowej oraz w formie pisemnej, stanowiącej wydruk wypełnionego formularza, opatrzony podpisem wnioskodawcy.

Wpisu do rejestr będzie dokonywał marszałek województwa, właściwy ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę podmiotu. Rejestr będzie publicznie dostępny. Podmioty objęte obowiązkiem posiadania wpisu do rejestru, zobowiązane będą do złożenia wniosku o wpis do rejestru w terminie 6 miesięcy od utworzenia rejestru. Natomiast podmioty posiadające już wpis do rejestru na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów nie będą musiały ponownie wpisywać się do rejestru. Marszałek województwa, dokonując wpisu do rejestru będzie tworzył indywidualne konto w bazie danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami i następnie będzie informował podmiot o aktywacji konta oraz o identyfikatorze (loginie) i hasle dostępu do tego konta. Konto to będzie dalej wykorzystywane przez podmioty do wypełniania sprawozdań, których wzory zostaną zamieszczone na stronie internetowej. Dodatkowo marszałek województwa dokonując wpisu do rejestru będzie nadawał przedsiębiorcy numer rejestrowy. Sposób nadawania numeru rejestrowego zostanie określony w akcie wykonawczym ministra właściwego do spraw środowiska. Natomiast podmioty posiadające już wpis do rejestru będą miały przydzielone z urzędu nowe numery rejestrowe, w terminie 6 miesięcy od dnia utworzenia rejestru.

Zgodnie z projektowaną ustawą wpis do rejestru dla:

1. wprowadzających sprzęt elektryczny i elektroniczny,
2. wprowadzających baterie lub akumulatory,
3. wprowadzających pojazdy,
4. producentów, importerów i wewnątrzspółnotowych nabywców opakowań,
5. wprowadzających na terytorium kraju produkty w opakowaniach,
6. wprowadzających na terytorium kraju opony,
7. wprowadzających na terytorium kraju oleje smarowe
– będzie objęty opłatą rejestrową.

Ponadto ww. przedsiębiorcy będą musieli co roku wnieść tzw. opłatę roczną. W projekcie ustawy określono, że wysokość opłaty rejestrowej i opłaty rocznej wynosić będzie od 50 do 2 000 zł, przy czym maksymalna wysokość opłaty dla mikroprzedsiębiorcy nie może być wyższa niż 500 zł. Przedsiębiorcy, którzy posiadają już wpis do dotychczasowych rejestrów zwolnieni są z opłaty rejestrowej. Ponadto opłaty rejestrowej nie będą wносить przedsiębiorcy wpisani do rejestru, o którym mowa w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o krajowym systemie ekozarządzania i audytu (EMAS) (Dz. U. Nr 70, poz. 631, z późn. zm.), którzy składając wniosek o wpis do rejestru przedłożą informację potwierdzającą dobrowolny udział w systemie ekozarządzania i audytu (EMAS). Dodatkowo przedsiębiorcy nie będą wносить opłaty rocznej, jeżeli w tym samym roku wnieśli już opłatę rejestrową.

Marszałek województwa będzie mógł dokonać z urzędu, w drodze decyzji, wykreślenia podmiotu z rejestru w przypadkach określonych w art. 64 projektu (m.in. nieuiszczenia opłaty rocznej, w przypadkach gdy jest wymagana, czy stwierdzenia rażących nieprawidłowości w wykonywaniu obowiązków określonych w przepisach ustawy).

Zmiany w Prawie

Ewidencja odpadów

Do projektowanej ustawy przeniesiono z dotychczas obowiązującej ustawy o odpadach obowiązek prowadzenia ewidencji odpadów, jak i podstawowe zasady jej prowadzenia. Do prowadzenia ewidencji odpadów niebezpiecznych obowiązani zostali również sprzedawcy odpadów i pośrednicy w obrocie odpadami niebędący posiadaczami odpadów.

Dodano obowiązek sporządzania zbiorczej karty przekazania odpadów niezwłocznie po zakończeniu miesiąca, którego ona dotyczy oraz wprowadzono nowy obowiązek, zgodnie z którym kartę ewidencji należy wypełnić niezwłocznie po zakończeniu miesiąca, którego karta dotyczy.

W projekcie ustawy zamieszczono szczegółowy przepis stanowiący, że posiadacz odpadów prowadzi kartę ewidencji odpadów dla każdego rodzaju odpadów odrębnie, z tym że:

- dla komunalnych osadów ściekowych stosowanych w celach, o których mowa w przepisach dotyczących komunalnych osadów ściekowych, prowadzi się kartę ewidencji komunalnych osadów ściekowych i kartę taką prowadzi wytwórca tych osadów;
- przedsiębiorca prowadzący zakład przetwarzania, o którym mowa w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym dla zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, prowadzi kartę ewidencji zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego;
- przedsiębiorca prowadzący stację demontażu lub przedsiębiorca prowadzący punkt zbierania pojazdów, o których mowa w ustawie z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. Nr 25, poz. 202, z późn. zm.), dla pojazdów wycofanych z eksploatacji prowadzi kartę ewidencji pojazdów wycofanych z eksploatacji.

W projekcie ustawy sprecyzowano, że uproszczoną ewidencję z zastosowaniem jedynie karty przekazania odpadów prowadzą mogą prowadzić:

- transportujący odpady wykonujący wyłącznie usługę transportu odpadów,
- podmioty, które wytwarzają odpady niebezpieczne w ilości do 100 kg rocznie lub wytwarzają odpady inne niż niebezpieczne, niebędące odpadami komunalnymi, w ilości do 5 ton rocznie.

W projektowanej ustawie dodano przepis stanowiący, że posiadacz odpadów jest obowiązany do udostępniania dokumentów ewidencji odpadów na żądanie organów uprawnionych do przeprowadzania kontroli.

Wzory dokumentów stosowanych na potrzeby ewidencji odpadów oraz rodzaje odpadów lub ilości odpadów, dla których nie ma obowiązku prowadzenia ewidencji odpadów, zostaną określone w aktach wykonawczych ministra właściwego do spraw środowiska. Dotychczasowe przepisy dotyczące ewidencji odpadów będą obowiązywać do dnia 31 grudnia 2012 r.

Sprawozdawczość

Projekt wprowadza również zmiany w systemie sprawozdawczości w celu umieszczenia w jednej ustawie wszystkich przepisów z zakresu sprawozdawczości. W projekcie ustawy określono dwa rodzaje sprawozdań:

1. produktach, opakowaniach i gospodarowaniu odpadami z nich powstającymi;
2. wytwarzanych odpadach i o gospodarowaniu odpadami.

Zmiany w Prawie

Do sporządzania rocznych sprawozdań o produktach, opakowaniach i gospodarowaniu odpadami z nich powstającymi będą zobowiązani:

1. producent, importer, dokonujący wewnątrzwspólnotowego nabycia, eksporter i dokonujący wewnątrzwspólnotowej dostawy opakowań, o którym mowa w ustawie z dnia 11 maja 2001 r. o opakowaniach i odpadach opakowaniowych;
2. eksporter i dokonujący wewnątrzwspólnotowej dostawy produktów w opakowaniach;
3. wprowadzający na terytorium kraju produkty w opakowaniach i produkty wymienione odpowiednio w załącznikach nr 1 i 3 do ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej;
4. wprowadzający pojazdy, o którym mowa w ustawie z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji;
5. wprowadzający sprzęt, o którym mowa w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym;
6. wprowadzający baterie lub akumulatory, o którym mowa w ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach.

Jeśli obowiązki wynikające z ustawy o bateriach i akumulatorach oraz ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym wykonuje organizacja odzysku to roczne sprawozdanie w zakresie tych obowiązków będzie musiała sporządzić dana organizacja.

Do sporządzania rocznych sprawozdań o wytwarzanych odpadach i o gospodarowaniu odpadami będą zobowiązani:

1. wytwórca:
 - a. odpadów posiadający pozwolenie zintegrowane lub pozwolenie na wytwarzanie odpadów,
 - b. komunalnych osadów ściekowych;
2. prowadzący działalność polegającą na gospodarowaniu odpadami, z wyłączeniem prowadzącego odbieranie odpadów komunalnych, w zakresie:
 - a. zbierania odpadów,
 - b. przetwarzania odpadów
– obowiązany do prowadzenia ewidencji odpadów;
3. podmiot prowadzący działalność polegającą na wydobywaniu odpadów ze składowiska odpadów lub ze zwałowiska odpadów, na podstawie zgody na wydobywanie odpadów lub decyzji zatwierdzającej instrukcję prowadzenia składowiska odpadów w fazie poeksploatacyjnej.

Obowiązek składania powyższego sprawozdania będzie dotyczył w szczególności:

1. W zakresie ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji
 - a. przedsiębiorcy prowadzącego stację demontażu pojazdów
 - b. przedsiębiorcy prowadzącego strzępiarkę,
2. W zakresie ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym
 - a. zbierającego zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny,
 - b. prowadzącego zakład przetwarzania
 - c. prowadzącego działalność w zakresie recyklingu oraz prowadzącego działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku
3. W zakresie ustawy o bateriach i akumulatorach
 - a. prowadzącego działalność w zakresie zbierania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów
 - b. prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów

Zmiany w Prawie

Termin składania sprawozdań wyznaczono na 15 marca za poprzedni rok kalendarzowy. Organem, do którego należy złożyć sprawozdanie zgodnie z projektem ustawy jest marszałek województwa.

W projekcie ustawy przewidziano, że sprawozdania będą wprowadzane do bazy danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami, poprzez wypełnienie elektronicznego formularza zamieszczonego na stronie internetowej, za pośrednictwem elektronicznego konta. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzory formularzy sprawozdań.

Zgodnie z projektem informacje zawarte w sprawozdaniach będą weryfikowane przez marszałka województwa, w terminie do dnia 30 września następnego roku (w przypadku sprawozdania dotyczącego baterii i akumulatorów – w terminie do dnia 15 kwietnia następnego roku). Jeżeli z weryfikacji wyniknie, że informacje zawarte w sprawozdaniu są niezgodne ze stanem faktycznym marszałek województwa wezwie na piśmie do korekty sprawozdania, określając termin przekazania korekty nie dłuższy niż 14 dni od dnia otrzymania wezwania. W przypadku niedokonania korekty sprawozdania w wyznaczonym terminie, posiadacz odpadów będzie traktowany tak, jakby nie wykonał obowiązku przekazania sprawozdania. Projekt ustawy nakłada również obowiązek przechowywania dokumentów, na podstawie których sprawozdania są sporządzane, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego

Baza danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami (BDO)

W projekcie ustawy proponuje się rozszerzenie zakresu obecnej bazy danych (zawierającej dane dotyczące wytwarzania i gospodarowania odpadami) o produkty i opakowania wprowadzane na rynek i powstające z nich odpady. Zabieg ten ma na celu gromadzenie danych w jednej kompleksowej bazie danych. Zakres zbieranych w BDO informacji określa art. 79 projektu. Prowadzenie i aktualizacja BDO będzie należała do kompetencji marszałków województwa.

Szczególne zasady gospodarowania niektórymi rodzajami odpadów

Wprowadzono obowiązek selektywnego zbierania olejów odpadowych. Ponadto, w przypadkach gdy jest to technicznie wykonalne i opłacalne ekonomicznie wprowadzono zakaz mieszania olejów odpadowych o różnych cechach, jeżeli mieszanie stanowi przeszkodę w przetworzeniu tych odpadów. Zakaz ten dotyczy także mieszania olejów odpadowych z innymi odpadami lub substancjami.

Opłata karna za składowanie i magazynowanie odpadów

Wprowadzona zostanie opłata karna, ponoszona za składowanie i magazynowanie odpadów niezgodnie z przepisami z zakresu gospodarki odpadami oraz za składowanie odpadów w miejscu na ten cel nieprzeznaczonym (art. 173 projektu). Opłata karna będzie naliczana za każdą dobę od dnia stwierdzenia niezgodnego z prawem składowania lub magazynowania odpadów, do dnia stwierdzenia przywrócenia stanu zgodnego z prawem. Wysokość dobowej opłaty karnej stanowi iloczyn masy odpadów składowanych lub magazynowanych niezgodnie z prawem, górnej jednostkowej stawki opłaty za składowanie i wskaźnika opłaty karnej – rozwiązania analogicznie jak w art. 293 ustawy prawo ochrony środowiska (opłaty podwyższone), który zostanie jednocześnie uchylony przez przedmiotowy projekt. Jednostkowe stawki opłaty karnej za składowanie odpadów zostaną ogłoszone w drodze rozporządzenia Rady Ministrów. Opłata karna będzie ustalana przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, w drodze decyzji. W projekcie zamieszczone zostały również przepisy dotyczące odraczania, zmniejszania i umarzania opłat karnych.

Zmiany w Prawie

Przepisy karne

Projekt określa także rodzaje działań niezgodnych z projektowanymi przepisami, które będą podlegały karze aresztu lub grzywny. Orzekanie w tych sprawach będzie się odbywało w trybie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia. Kary aresztu lub grzywny będą groziły m.in. za nieprzestrzeganie przepisów dotyczących: zasady bliskości, obowiązków rejestrowych, ewidencyjnych i sprawozdawczych, postępowania z odpadami zawierającymi PCB, z odpadami zawierającymi azbest oraz medycznymi i weterynaryjnymi, a także stosowania komunalnych osadów ściekowych.

Administracyjne kary pieniężne

Art. 217 projektu określa katalog naruszeń za które wymierzane będą administracyjne kary pieniężne na podstawie projektowanej ustawy. W porównaniu do obowiązujących przepisów zmianie uległ sposób ustalania kar. Nie będą one, tak jak ma to miejsce obecnie, sztywno określone przepisami ustawy, ale zaproponowany został zakres kary od 5 000 do 5 000 000 zł (w zależności od rodzaju naruszenia i jego wpływu na życie i zdrowie ludzi oraz środowisko, okresu trwania naruszenia i rozmiarów prowadzonej działalności oraz społecznej szkodliwości czynu i wielkości zagrożenia). Jednocześnie zamieszczono regulacje wskazujące, że administracyjna kara pieniężna wymierzana po raz pierwszy nie może być wyższa niż 5 000 zł (ze względu na fakt, że jest to najniższy wymiar kary, przepis ten stanowi pewnego rodzaju ostrzeżenie dla podmiotu nieprzestrzegającego przepisów), a łączna wysokość wymierzonych administracyjnych kar pieniężnych za to samo naruszenie, które trwa nadal, mimo wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, nie może przekroczyć 5 000 000 zł.

Zmiany w przepisach obowiązujących

Projekt ustawy dokonuje szeregu zmian w ustawach związanych w większym lub mniejszym stopniu z gospodarką odpadami, dotyczących z m.in. konieczności wprowadzenia nowych, prawidłowych odwołań do projektowanej ustawy o odpadach (i innych ustaw), dostosowania obowiązków sprawozdawczych i przepisów w zakresie rejestru przedsiębiorców do projektowanej ustawy o odpadach, ograniczenia procesów zaliczanych do osiągnięcia poziomów odzysku i recyklingu (w związku z usunięciem z załącznika do projektowanej ustawy procesów odzysku R14 i R15).

Przepisy przejściowe, dostosowujące i końcowe

Przepisy przejściowe precyzują kwestie związane z okresami obowiązywania decyzji administracyjnych w zakresie gospodarki odpadami (decyzje zatwierdzające program gospodarki odpadami, decyzje zatwierdzające program gospodarki odpadami niebezpiecznymi, zezwolenia na odzysk lub unieszkodliwianie odpadów, zezwolenia na zbieranie lub transport odpadów), wydanych na podstawie przepisów obowiązujących przed wejściem w życie projektowanej ustawy.

Pozwolenia na wytwarzanie odpadów, wydane na podstawie przepisów dotychczasowych, zachowują ważność na czas, na jaki zostały wydane. Również pozwolenia zintegrowane, wydane przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy, obejmujące wytwarzanie i gospodarowanie odpadami, zachowują ważność na czas, na jaki zostały wydane.

Zmiany w Prawie

Przewiduje się, że z dniem wejścia w życie projektowanej ustawy stracą ważność informacje o wytwarzanych odpadach i o sposobach gospodarowania wytworzonymi odpadami, a także decyzje zatwierdzające program gospodarki odpadami niebezpiecznymi i decyzje zatwierdzająca program gospodarki odpadami (w związku z rezygnacją z wymagań formalnoprawnych związanych z wytwarzaniem odpadów).

Przepisy zmieniają nazwę zezwoleń na odzysk lub unieszkodliwianie odpadów na zezwolenia na przetwarzanie.

Zezwolenia na zbieranie odpadów oraz zezwolenie na odzysk lub unieszkodliwianie odpadów, wydane na podstawie przepisów dotychczasowych zachowują ważność na czas na jaki zostały wydane, nie dłużej jednak niż przez dwa lata od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Odpowiednio przewidziany został przepis przejściowy dla tzw. decyzji o „łącznych” tj. wydawanych na podstawie art. 31 ust. 3 oraz art. 32 ust. 3 obowiązującej ustawy o odpadach - decyzje te, w zakresie zbierania, odzysku lub unieszkodliwiania odpadów, zachowują ważność na czas na jaki zostały wydane, nie dłużej niż przez dwa lata od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Natomiast w przypadku zezwoleń na zbieranie odpadów (które zostaną zastąpione wpisem do rejestru) zezwolenia te w przypadku transportujących wykonujących wyłącznie usługę transportu odpadów zachowują ważność na czas na jaki zostały wydane, nie dłużej jednak niż do czasu upływu terminu do złożenia wniosku o wpis do rejestru lub do dnia uzyskania wpisu do tego rejestru w przypadku, gdy wpis nastąpi w terminie wcześniejszym.

Wytwórcy odpadów którzy dokonali zmiany statusu odpadów niebezpiecznych na inne niż niebezpieczne, zgodnie z obowiązującymi przepisami, będą obowiązani do przedłożenia zgłoszenia zmiany klasyfikacji odpadów niebezpiecznych na odpady inne niż niebezpieczne, w terminie dwóch lat od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy.

Rejestr wprowadzany niniejszym projektem zostanie utworzony się w terminie 36 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, a podmioty objęte obowiązkiem wpisu do rejestru będą miały 6 miesięcy od dnia utworzenia rejestru na złożenie wniosku o wpis. W przypadku podmiotów posiadających wpis do rejestru prowadzonego przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska na podstawie przepisów dotychczasowych będą one wpisywane do rejestru z urzędu przez marszałka województwa w terminie 6 miesięcy od dnia utworzenia rejestru. W przypadku, gdy marszałek województwa dokonując wpisu do rejestru z urzędu stwierdzi brak informacji wymaganych na podstawie niniejszego projektu ustawy, wezwie podmiot do złożenia brakujących informacji. Najpóźniej po upływie 42 miesięcy od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy wygasną wpisy do rejestru prowadzonego na podstawie przepisów dotychczasowych odpowiednio przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska lub przez starostę. Podmioty posiadające wpis do ww. rejestrów, prowadzonych zgodnie z obowiązującymi przepisami, będą zwolnione z obowiązku uiszczenia opłaty rejestrowej.

Baza danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami zostanie utworzona w terminie 36 miesięcy od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy. Do tego czasu będą obowiązywać przepisy dotychczasowe w tym zakresie.

Do dnia 31 grudnia 2012 r. ewidencja odpadów będzie prowadzona zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Zmiany w Prawie

Podmioty zobowiązane do sporządzania zbiorczych zestawień danych o rodzajach i ilości odpadów, o sposobach gospodarowania nimi oraz o instalacjach i urządzeniach służących do odzysku i unieszkodliwiania tych odpadów (zgodnie z obowiązującą ustawą o odpadach), jak również podmioty zobowiązane do składania sprawozdań, o których jest mowa w ustawach:

1. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej,
2. o opakowaniach i odpadach opakowaniowych,
3. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji,
4. o zużyтым sprzęcie elektrycznym i elektronicznym,
5. o bateriach i akumulatorach

– za lata 2011 - 2013 będą sporządzać i przekazywać te zestawienia i sprawozdania marszałkowi województwa, na podstawie dotychczasowych przepisów.

Podmiot posiadający pozwolenie na wytworzenie odpadów w zakresie wydobywania ich ze składowiska odpadów, zobowiązany jest do złożenia wniosku o zmianę tego pozwolenia. Ponadto zobowiązany jest do dołączenia do niego ekspertyzy dotyczącej wydobywania odpadów.

W związku z koniecznością ograniczenia masy odpadów kierowanych na składowiska odpadów, począwszy od dnia 1 stycznia 2013 r. wejdzie w życie zakaz składowania odpadów zawierających wodę w ilości powyżej 80% masy całkowitej, a do dnia 31 grudnia 2012 r. obowiązują przepisy ustawy o odpadach, mówiące o zakazie składowania odpadów zawierających wodę w ilości powyżej 95% masy całkowitej.

Przepisy przejściowe zachowują w mocy rozporządzenia wydane na podstawie obowiązującej ustawy o odpadach przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie przepisów projektowanej ustawy. Taki sam okres został ustanowiony dla aktów wykonawczych (dla których upoważnienia zostały zmienione niniejszym projektem), wydanych na podstawie ustawy prawo ochrony środowiska, ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji, ustawy o zużyтым sprzęcie elektrycznym i elektronicznym oraz ustawy o bateriach i akumulatorach.

Przepis końcowy określa, że ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. Tak krótki termin jest ściśle związany z obowiązkiem jak najszybszego transponowania przez Polskę przepisów dyrektywy odpadowej. Jednocześnie przewiduje się, że część przepisów niniejszej ustawy wejdzie w życie w późniejszych terminach, co jest związane z koniecznością stopniowego wprowadzania zmian, które dotyczą zarówno systemu wydawania decyzji administracyjnych z zakresu gospodarki odpadami jak i niektórych obowiązków wynikających wprost z nowej ustawy. Ministerstwo Środowiska uzasadnia, że zaproponowane *vacatio legis* tych przepisów pozwoli na odpowiednie przygotowanie się do nowych przepisów zarówno administracji publicznej jak i wszystkim innym podmiotom objętym przepisami zawartymi w niniejszym projekcie.

Źródło:

Projekt ustawy o odpadach z dnia 5 lipca 2011 r.

Uzasadnienie do projektu ustawy o odpadach z dnia 5 lipca 2011 r.

http://www.mos.gov.pl/artukul/4136_staly_komitet_rady_ministrow/15753_projekt_ustawy_wyslany_na_staly_komitet_rady_ministrow.html

Stanowiska i interpretacje organów administracji

Transportowy Dozór Techniczny
ul. Chałubińskiego 4
00-928 Warszawa
telefon: 0 22 6 902 902
fax: 0 22 630 22 22

NIP: 528-25-19-220
REGON: 017231636

Konto: PKO BP SA
Centrum Korporacyjne I w Warszawie
56 1600 4042 0009 8602 0190 6544

e-mail: info@tdt.pl
www.tdt.pl

Oddział Terenowy TDT w Warszawie
ul. Królewska 27, 00-068 WARSZAWA
tel. 0 22 630 43 16
fax 0 22 627 32 00
e-mail: warszawa@tdt.pl

Oddział Terenowy TDT w Lublinie
Al. W. Witosa 1, 20-315 LUBLIN
tel. 0 61 745 32 13
fax 0 61 532 07 78
e-mail: lublin@tdt.pl

Oddział Terenowy TDT w Krakowie
ul. Pociągowa 5, 31-408 KRAKÓW
tel. 0 12 633 10 86
fax 0 12 631 45 21
e-mail: krakow@tdt.pl

Oddział Terenowy TDT w Katowicach
ul. Cudowa 8, 40-181 KATOWICE
tel. 0 32 793 70 36
fax 0 32 258 31 38
e-mail: katowice@tdt.pl

Oddział Terenowy TDT w Gdańsku
ul. Kępczyńskiego 24 S, 80-578 GDAŃSK
tel. 0 58 411 01 80
fax 0 58 305 42 49
e-mail: gdansk@tdt.pl

Oddział Terenowy TDT we Wrocławiu
ul. Soskiego 3, 50-401 WROCŁAW
tel. 0 71 795 44 44
fax 0 71 367 35 12
e-mail: wroclaw@tdt.pl

Oddział Terenowy TDT w Poznaniu
ul. Grunwaldzka 361, 60-173 POZNAŃ
tel. 0 61 670 61 66
fax 0 61 662 18 27
e-mail: poznan@tdt.pl

TDT Laboratorium w Krakowie
ul. Pociągowa 5, 31-408 KRAKÓW
tel. 0 12 633 10 86
fax 0 12 631 45 21
e-mail: laboratorium@tdt.pl

Jednostka Notyfikowana
1468

TRANSPORTOWY DOZÓR TECHNICZNY
00-928 Warszawa, ul. Chałubińskiego 4
tel. 22 4 902 902, fax. 22 630 22 22

Nr: TDT.T23-562-10973/11
na e-mail, z dn. 01.08.2011r.

Warszawa, dn. 08.07.2011 r.

**Polski Związek Przemysłu
Motoryzacyjnego**
Al. Niepodległości 62
02 – 626 Warszawa

dotyczy: zbiorników LPG montowanych w fabrycznie nowych pojazdach.

W odpowiedzi na Państwa e-mail z dnia 01.06.2011r, wnoszący o zmianę zakresu badań zbiorników przeznaczonych do gazów skroplonych ropopochodnych LPG (LPG - Liquefied Petroleum Gas) stanowiących wyposażenie pojazdów samochodowych fabrycznie nowych, które zostały wyprodukowane w Polsce, przez producentów posiadających uprawnienie TDT do wytwarzania zbiorników LPG, a które nie zostały poddane u wytwórcy badaniom odbiorczym przez inspektora TDT, ponieważ były przeznaczone na eksport, Transportowy Dozór Techniczny w Warszawie (TDT) poniżej przedstawia stanowisko w przedmiotowej sprawie.

Zgodnie z prawem krajowym zbiorniki LPG, na podstawie z § 1, pkt 1 lit. f), rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 16 lipca 2002 r. w sprawie rodzajów urządzeń technicznych podlegających dozorowi technicznemu (Dz.U. Nr 120, poz. 1021, z późniejszymi zmianami), podlegają dozorowi technicznemu. Dozór ten, zgodnie z art. 44, ust 1, lit c) ustawy z dnia 21 grudnia 2000 roku o dozorze technicznym (Dz.U. Nr 122, poz. 1321, z późniejszymi zmianami), sprawowany jest przez TDT, do którego zadań należy między innymi wykonywanie dozoru technicznego nad: „...zbiornikami, w tym cysternami wykorzystywanymi w ruchu kolejowym, drogowym i żegludze śródlądowej...”, tym samym sprawowanie dozoru technicznego nad zbiornikami, będącymi m.in. w ruchu drogowym, leży w kompetencji TDT. W związku z powyższym, zgodnie z art. 14 ust 1 w/w ustawy, urządzenia techniczne objęte dozorem technicznym mogą być eksploatowane tylko na podstawie decyzji zezwalającej na ich eksploatację, wydanej przez organ właściwej jednostki dozoru technicznego, którym w przedmiotowej sprawie jest Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego. Ponadto, zgodnie z art. 9 ust.1 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 roku o dozorze technicznym (Dz. U. Nr 122, poz. 1321, ze zm.), wytwarzający przedmiotowe zbiorniki powinien posiadać uprawnienie do ich wytwarzania nadane w formie decyzji administracyjnej przez właściwą jednostkę dozoru technicznego, którą jest Transportowy Dozór Techniczny.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa krajowego producenci zbiorników LPG posiadający wymagane uprawnienie, nadane przez TDT w formie decyzji administracyjnej, wg. powyższych przepisów, przed wprowadzeniem zbiorników LPG na rynek są zobowiązani poddać je badaniom odbiorczym z udziałem inspektora TDT na zgodność z wymaganiami określonymi w Regulaminie Nr 67 EKG ONZ stanowiącym załącznik 66 do „Porozumienia dotyczącego przyjęcia jednolitych przepisów technicznych dla pojazdów kołowych, wyposażenia i części, które mogą być montowane i/lub być użyte w pojazdach kołowych oraz warunków wzajemnego uznawania homologacji udzielonych na podstawie tych przepisów”. Na podstawie pozytywnego wyniku badania zostaje wydana, przez TDT, decyzja administracyjna dopuszczająca zbiorniki LPG do eksploatacji.

Stanowiska i interpretacje organów administracji

W związku z powyższymi wyjaśnieniami, w Polsce zbiorniki LPG powinny być wytwarzane przez wytwórcę posiadającego uprawnienie wydane przez TDT zgodnie z ww. ustawą o dozorze technicznym oraz być zbadane przez TDT i posiadać decyzję dopuszczającą je do eksploatacji wydaną również przez TDT.

Dalszą konsekwencją powyższych wymagań są zapisy w niżej wymienionych aktach prawnych, tj. w:

- art. 81, ust. 12 ustawy z dn. 20.06.1997 Prawo o ruchu drogowym (Dz.U. z 2005r. Nr 108, Poz. 908 z późn. zm.), który mówi, że: *„Badanie techniczne pojazdu z zamontowanym urządzeniem technicznym podlegającym dozorowi technicznemu może być przeprowadzone po przedstawieniu dokumentu wydanego przez właściwy organ dozoru technicznego, stwierdzającego sprawność urządzenia technicznego”;*
- w załączniku nr 9 do rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dn. 31.12.2002r. w sprawie warunków technicznych pojazdów oraz zakresu ich niezbędnego wyposażenia (Dz. U. z 2003 r. Nr 32, poz. 262, z późn. zm.), który określa warunki dodatkowe dla pojazdów przystosowanych do zasilania gazem, który w załączniku w § 4, ust.1, mówi, że *„zbiorniki (butle) powinny spełniać wymagania określone w warunkach technicznych dozoru technicznego”;*
- załączniku nr 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dn. 24.12.2003r. w sprawie homologacji sposobu montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem (Dz.U.Nr 232, Poz.2333), który wymaga, aby w wyciągu ze świadectwa homologacji został podany nr protokołu i decyzji TDT;
- załączniku nr 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dn. 18.09.2009r. w sprawie zakresu i sposobu przeprowadzania badań technicznych pojazdów oraz wzorów dokumentów stosowanych przy tych dokumentach (Dz. U. Nr 165, Poz. 1232 z późn. zm.), który wymaga przedłożenia diagnoście dokumentu wydanego przez TDT potwierdzającego sprawność techniczną zbiornika;

W związku z powyższym oraz mając na uwadze zawarte w Państwa piśmie propozycje uprzejmie informujemy, że w przypadku nowych zbiorników LPG wyprodukowanych w Polsce przez producentów posiadających w tym zakresie uprawnienie TDT, zabudowywanych w fabrycznie nowych pojazdach wyposażonych w instalację LPG u producenta tych pojazdów na terenie UE (poza Polską) oraz sprzedaży takich aut na terenie Polski przez przedstawiciela producenta (dilera), należy postępować w poniższy sposób:

1. Zbiorniki LPG muszą być wytworzone przez producenta posiadającego uprawnienie do ich wytwarzania wydane przez Dyrektora TDT, zgodnie z art. 9 ust.1 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 roku o dozorze technicznym (Dz. U. Nr 122, poz. 1321, ze zm.);
2. Zbiornik LPG zabudowany został w fabrycznie nowym samochodzie producenta tego auta oraz w jego zakładzie na terenie UE poza Polską;
3. Przedstawiciel producenta (diler) nowych samochodów wyposażonych w instalację LPG, składa do właściwego Oddziału Terenowego TDT wniosek o przeprowadzenie badań zbiorników LPG zamontowanych w takich pojazdach.
4. Wniosek powinien zawierać, co najmniej zestawione dane:
 - typ pojazdu,
 - numer identyfikacyjny (VIN),
 - producent zbiornika,
 - nr fabryczny zbiornika,
 - data produkcji zbiornika (miesiąc, rok produkcji),

Stanowiska i interpretacje organów administracji

- nr homologacji zbiornika,
 - pojemność,
 - typ zbiornika,
5. Do wniosku zgłaszający zobowiązany jest dołączyć:
- a) kopię świadectwa homologacji instalacji LPG na zgodność z wymaganiami określonymi w Regulaminie Nr 67 EKG ONZ,
 - b) poświadczenie producenta pojazdu o zainstalowaniu i sprawdzeniu instalacji LPG. Poświadczenie to powinno zawierać co najmniej poniższe informacje takie jak:
 - typ pojazdu,
 - numer identyfikacyjny (VIN),
 - potwierdzenie spełnienia wymagań określonych w Regulaminie Nr 67 EKG ONZ przez elementy instalacji LPG,
 - producent zbiornika LPG,
 - nr fabryczny zbiornika,
 - data produkcji zbiornika (rok i miesiąc),
 - nr homologacji zbiornika,
 - potwierdzenie o pozytywnym wyniku próby szczelności instalacji LPG,
 - oświadczenie potwierdzające prawidłowość montażu instalacji LPG i zgodność z obowiązującymi w tym zakresie przepisami;
 - c) poświadczenie wytwórcy zbiornika LPG z jego wytworzenia i zbadania. Poświadczenie powinno zawierać co najmniej poniższe informacje:
 - wytwórcę,
 - nr homologacji,
 - nr fabryczny
 - datę produkcji (miesiąc i rok),
 - typ zbiornika,
 - pojemność,
 - ciśnienie próbne,
 - ciśnienie robocze,
 - max. stopień napełnienia,
 - wymiary,
6. Na podstawie ww. wniosku i załączonych dokumentów określonych w pkt. 5, lit a) do c) niniejszego pisma, właściwy Oddział Terenowy TDT weryfikuje otrzymane informacje i sprawdza czy dany typ zbiornika posiadający daną homologację, był wytworzony w danym miesiącu i roku oraz czy zbiorniki danego typu posiadające daną homologację były poddawane w tym okresie badaniu przez TDT u danego producenta;
7. Po pozytywnym potwierdzeniu powyższych informacji, właściwy Oddział Terenowy TDT ustala z wnioskującym termin przeprowadzenia badań;
8. Zakres ww. badania u przedstawiciela producenta (dilera) samochodów, spełniających powyższe wymagania, powinien obejmować:
- sprawdzenie dokumentacji dotyczącej zbiornika LPG i weryfikację danych,
 - sprawdzenie dokumentacji dotyczącej instalacji LPG wystawionych przez producenta samochodu,

Stanowiska i interpretacje organów administracji

- sprawdzenie oznakowania zbiornika LPG (weryfikacja informacji z danymi zawartymi w dokumentacji producenta zbiornika LPG),
 - rewizję zewnętrzną,
9. Po pozytywnym wyniku badania inspektor TDT wystawi protokół i decyzję dopuszczającą zbiornik do eksploatacji,
10. W przypadku gdy zbiornik nie spełnia jednego z warunków określonych pod pkt. 1-7, **dopuszczenie do eksploatacji będzie możliwe po przeprowadzeniu badania w pełnym zakresie**, obejmując m.in. hydrauliczną próbę ciśnieniową, co wymaga zdemontowania zbiornika z pojazdu wyposażonego w instalację LPG;
11. Na pojazdach wyposażonych w instalację LPG nie można zabudowywać zbiorników LPG wyprodukowanych w Polsce przez producenta nie posiadającego uprawnień, o którym mowa w art. 9 ust.1 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 roku o dozorze technicznym (Dz. U. Nr 122, poz. 1321, ze zm.);
12. Zabudowa zbiorników LPG w pojazdach drogowych produkowanych (montowanych) w Polsce jest możliwa tylko wtedy, gdy zbiorniki te:
- a) wytworzone zostały przez producenta posiadającego uprawnienie do ich wytwarzania wydane przez Dyrektora TDT, zgodnie z art. 9 ust.1 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 roku o dozorze technicznym (Dz. U. Nr 122, poz. 1321, ze zm.),
 - b) zostały zbadane i odebrane u producenta przez TDT oraz zostały ostemplowane cechą TDT i wystawiony został przez TDT protokół oraz decyzja dopuszczająca do eksploatacji.

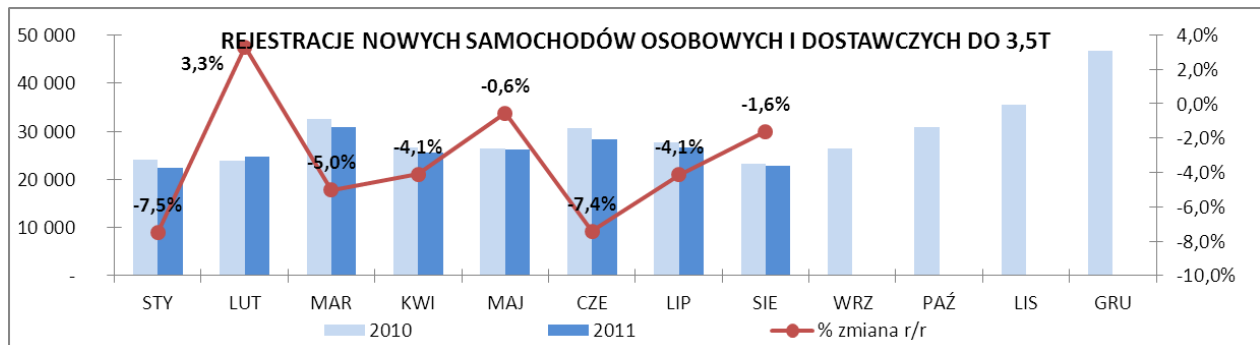
Mając na uwadze powyższe, pragniemy również poinformować, że ww. procedura nie ma zastosowania do instalacji LPG i zbiorników LPG, które są montowane w pojazdach już eksploatowanych. Natomiast w przypadku większych partii pojazdów nowych, z fabrycznie nową instalacją LPG uważamy, że producenci tych pojazdów powinni żądać aby montowane zbiorniki (wytwarzane w Polsce) były badane i odbierane przez TDT oraz posiadały odpowiednie dokumenty (protokoły i decyzje) wydawane przez TDT. W takim przypadku powyższa procedura nie będzie miała zastosowania

ZASTĘPCA DYREKTORA
Andrzej Kolas

Rynek motoryzacyjny

1. Rejestracje nowych i używanych pojazdów osobowych i dostawczych od stycznia do sierpnia 2011 r.

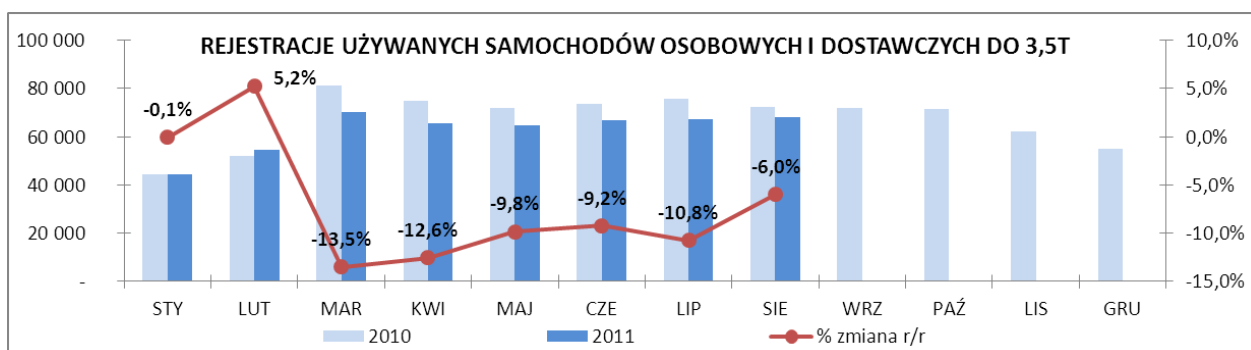
Od początku roku do końca sierpnia zarejestrowano 708 724 nowe i używane lekkie samochody (osobowe i dostawcze). Nadal wśród nowo rejestrowanych używanych samochodów spadek jest głębszy (-8,1%), niż wśród nowych (-3,6%). Mimo tego używanych samochodów do sierpnia sprowadzono 501 255, blisko dwa i pół razy więcej niż sprzedano w tym czasie dla polskich klientów nowych tj. 207 469.

Rejestracje NOWYCH samochodów osobowych i dostawczych o DMC ≤ 3,5T, udział w rynku %

Pozycja	Marka	Rok narastająco Styczeń - Sierpień				
		Sztuki 2011	Udział %	Sztuki 2010	Udział %	Zmiana % r/r
1	Skoda	21404	10,3%	21781	10,1%	-1,7%
2	Fiat	17582	8,5%	21131	9,8%	-16,8%
3	Ford	17222	8,3%	16957	7,9%	1,6%
4	Opel	15428	7,4%	15575	7,2%	-0,9%
5	Renault	14812	7,1%	14431	6,7%	2,6%
6	Volkswagen	13715	6,6%	14440	6,7%	-5,0%
7	Toyota	13275	6,4%	16243	7,5%	-18,3%
8	Peugeot	10642	5,1%	10947	5,1%	-2,8%
9	Citroen	10564	5,1%	10179	4,7%	3,8%
10	Nissan	9249	4,5%	8286	3,9%	11,6%
11	Kia	8835	4,3%	9550	4,4%	-7,5%
12	Hyundai	8348	4,0%	7931	3,7%	5,3%
13	Mercedes-Benz	4883	2,4%	4938	2,3%	-1,1%
14	Chevrolet	4831	2,3%	4020	1,9%	20,2%
15	Honda	4701	2,3%	6743	3,1%	-30,3%
16	Suzuki	4567	2,2%	4323	2,0%	5,6%
17	Mitsubishi	4425	2,1%	5020	2,3%	-11,9%
18	Dacia	3633	1,8%	2851	1,3%	27,4%
19	Volvo	3464	1,7%	3060	1,4%	13,2%
20	BMW	2877	1,4%	2894	1,3%	-0,6%
	Pozostałe marki	13012	6,3%	13869	6,4%	-6,2%
	Razem	207469	100%	215169	100%	-3,6%

Rynek motoryzacyjny

Rejestracje UŻYWANYCH samochodów osobowych i dostawczych o DMC ≤ 3,5T, udział w rynku %

Pozycja	Marka	Rok narastająco Styczeń - Sierpień				
		Sztuki 2011	Udział %	Sztuki 2010	Udział %	Zmiana % r/r
1	Volkswagen	86982	17,4%	102256	18,8%	-14,9%
2	Opel	56057	11,2%	64053	11,7%	-12,5%
3	Renault	48208	9,6%	50281	9,2%	-4,1%
4	Ford	42558	8,5%	46029	8,4%	-7,5%
5	Audi	35004	7,0%	39157	7,2%	-10,6%
6	Mercedes-Benz	23404	4,7%	28197	5,2%	-17,0%
7	Peugeot	22011	4,4%	21743	4,0%	1,2%
8	BMW	19470	3,9%	20680	3,8%	-5,9%
9	Seat	19315	3,9%	19017	3,5%	1,6%
10	Toyota	17664	3,5%	18630	3,4%	-5,2%
11	Citroen	17224	3,4%	16181	3,0%	6,4%
12	Mazda	16218	3,2%	16332	3,0%	-0,7%
13	Fiat	15080	3,0%	15288	2,8%	-1,4%
14	Nissan	9582	1,9%	11225	2,1%	-14,6%
15	Volvo	8534	1,7%	9533	1,7%	-10,5%
16	Skoda	8339	1,7%	8488	1,6%	-1,8%
17	Honda	7941	1,6%	8877	1,6%	-10,5%
18	Mitsubishi	6076	1,2%	6435	1,2%	-5,6%
19	Suzuki	5678	1,1%	5049	0,9%	12,5%
20	Hyundai	4880	1,0%	4739	0,9%	3,0%
	Pozostałe marki	31030	6,2%	33038	6,1%	-6,1%
	Razem	501255	100%	545228	100%	-8,1%

Raport branży motoryzacyjnej 2011

Tegoroczny Raport Branży Motoryzacyjnej przygotowany został przez Polski Związek Przemysłu Motoryzacyjnego, specjalistów z Baker & McKenzie i z firmy doradczej KPMG.

Przedstawia on stan i perspektywy branży motoryzacyjnej w Polsce wskazując na przemysł motoryzacyjny jako drugą co do wielkości obrotów branżą w Polsce. Polska to także drugi po Czechach producent samochodów w Europie Środkowo - Wschodniej. Spośród 40 fabryk samochodów i silników ulokowanych w regionie, 16 znajduje się w Polsce. Polska jest największym w regionie rynkiem motoryzacyjnym. Chociaż tak potężna, na tle innych gałęzi przemysłu, motoryzacja ma też swoje problemy: jest bardzo uzależniona od koniunktury w innych krajach Europy. Po wygaśnięciu większości programów stymulacyjnych, obserwujemy znaczące zmniejszenie sprzedaży na rynkach kluczowych dla polskiego eksportu. Raport prognozuje, co stanie się z polskim eksportem i produkcją bez dodatkowych zachęt, gdy dopłaty ostatecznie skończą się w krajach, które kupują wyprodukowane w Polsce samochody. Wobec niewielkiej roli rynku wewnętrznego może to oznaczać duże kłopoty branży kluczowej dla polskiej gospodarki. Słaby popyt wewnętrzny to ogromne ryzyko uzależnienia branży od sprzedaży w innych krajach. Maleje też liczba nowych inwestycji

Autorzy podkreślają, że by zachować wypracowaną z trudem pozycję polskiej motoryzacji i jej rolę w utrzymaniu miejsc pracy, potrzeba regulacji systemowych, które zintensyfikują sprzedaż w Polsce i w efekcie zwiększą szansę na stabilizację gospodarki. Analizując obraz rynku wewnętrznego w Polsce, silny popyt na polskie wyroby to bodaj najistotniejszy czynnik, jaki miał wpływ na złagodzenie kryzysu w naszym kraju. Powinno to stanowić bodziec dla decydentów w podejmowaniu działań i decyzji na rzecz rozwoju wewnętrznego rynku motoryzacyjnego.

W Raporcie podkreślono także fakt, że w Unii Europejskiej średnio sprzedaje się rocznie 30 nowych samochodów na tysiąc mieszkańców, w Polsce – czterokrotnie mniej. Polska jest skansenem Europy. Kupujemy mało nowych samochodów wyprodukowanych w Polsce, a z zagranicy sprowadzamy coraz starsze pojazdy. Statystyczny pojazd zarejestrowany w naszym kraju liczy sobie 15 lat! Fakt, że nie jesteśmy bogatym krajem, nie znaczy, że Polacy są skazani na używanie najstarszych w Unii samochodów. Wskazując na rozwiązania zastosowane w innych krajach, autorzy zauważają, że nasz blisko 3-procentowy spadek korzystanie odróżnia się od zapaści motoryzacji na Węgrzech czy Słowacji. Są jednak kraje europejskie, które wyszły z kryzysu prawdziwie obronną ręką. W Czechach sprzedaż samochodów w kryzysowym roku odnotowała 22-procentowy wzrost. Skok sprzedaży nastąpił po wprowadzeniu podatku ekologicznego i pełnego odliczenia VAT od samochodów firmowych. Ten rozkwit czeskiego rynku powinien stanowić dla nas wskazówkę i źródło inspiracji do tworzenia nowych rozwiązań sprawdzonych w „warunkach ogniowych” globalnego kryzysu.

W Polsce całkowitego odliczenia podatku VAT od samochodów firmowych można dokonać jedynie od samochodów ciężarowych. Na koniec ub. r. Ministerstwo Finansów zawiesiło możliwość pełnego odliczenia podatku VAT od samochodów „z kratką”. Wprowadzone ograniczenie w odliczeniu podatku VAT od tych samochodów dotyka wiele małych i średnich przedsiębiorstw – filarów polskiej gospodarki, w których auta są narzędziem pracy. Tymczasem rozwiązaniem najsensowniejszym zarówno z punktu widzenia wspierania przedsiębiorczości, jak i wzmocnienia stabilnego rozwoju gospodarki byłoby uznanie każdego samochodu firmowego za narzędzie pracy, a co za tym idzie umożliwienie pełnego odliczenia podatku VAT, jak stało się w Czechach, Słowacji czy od lat praktykuje się w Niemczech.

Rynek motoryzacyjny

Podatek uzależniony od parametrów ekologicznych jako rozwiązanie zastępujące akcyzę od dawna postulują kręgi biznesowe. Podatek ten byłby uzależniony od poziomu emisji szkodliwych substancji w spalinach, a nie – jak dziś w przypadku akcyzy – od wartości samochodu czy motocykla oraz pojemności silnika. Pojazdy wykorzystujące nowe technologie i emitujące mniej szkodliwych spalin podlegałyby opodatkowaniu według niższych stawek, co mogłoby się stać narzędziem pobudzenia popytu, odmłodzenia parku samochodowego w Polsce (należącego dziś do najstarszych w Europie!), ochrony środowiska naturalnego i poprawy bezpieczeństwa ruchu drogowego.

Polskie fabryki to prawdziwa awangarda Europy i źródło innowacji w gospodarce. Działające w Polsce zakłady należą do najnowocześniejszych w Europie. Wydajność pracy w branży motoryzacyjnej jest blisko dwukrotnie większa od przeciętnej dla polskiego przemysłu! Pracownik branży motoryzacyjnej wypracowuje rocznie 610 tys. zł, gdy średnia dla polskiego przemysłu wynosi 348 tys. zł. Inwestycje w przemyśle motoryzacyjnym to sposób zarówno na modernizację kraju poprzez napływ nowych technologii, jak i na kreowanie miejsc pracy i redukcję bezrobocia.

Mamy spore osiągnięcia, ale od celebrowania sukcesów ważniejsze jest stworzenie warunków do dalszych inwestycji branży motoryzacyjnych, których dynamika z roku na rok spada. W ostatnich dziesięciu latach produkcja samochodów w Czechach, Rumunii, Słowacji potroiła się, a w Polsce wzrosła jedynie o jedną czwartą. W ostatnich latach nie weszła do Polski żadna inwestycja motoryzacyjna w segmencie aut osobowych. Dlaczego koncerny wybierają inne kraje, np. Węgry, Ukrainę, Słowację? Mówi się o słabym systemie zachęt inwestycyjnych, rosnących kosztach siły roboczej, nie najlepszym wizerunku Polski jako miejsca prowadzenia biznesu, a także o wciąż mało przyjaznej administracji publicznej.

Raport został zaprezentowany 29 czerwca w Sejmie, przy okazji debaty o zrównoważonym transporcie. Do obecnej chwili zaowocował już licznymi cytacjami w mediach. Trwa jego dystrybucja do przedstawicieli kluczowych urzędów i organizacji. W związku z zakończeniem prac Sejmu i wyborami parlamentarnymi – rocznik otrzymają nowo wybrani posłowie, wraz z listem gratulacyjnym z okazji wyboru na stanowisko i wyrażoną zachętą do pochylenia się nad sprawami branży motoryzacyjnej.

Wydawnictwo i redakcja:

Polski Związek Przemysłu Motoryzacyjnego
Al. Niepodległości 69
02-626 Warszawa

Redaktor naczelny: Michał Wekiera
Zespół: Marcin Witaszek, Andrzej Pertyński

Kontakt: marcin.witaszek@pzpm.org.pl